

SZERKESZTŐI HÍR

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Éves díj 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Hátré 8 frt. vagy 16 korona. 1 óra 1 frt. 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

„Téli ministerium”.

Budapest, február 22.

M. Mikor a Szapáry-kormány megbucolt és helyét a Wekerle-kormány foglalta el, egyik osztrák főherceg, a i — úgy látszik — politikai is, elnevezte a Wekerle-kabinetet téli ministeriumnak.

Ebből a mondásból — ha ugyan a főherceg jól értesült — alapján tette kijelentését — azt kell következtetnünk, hogy a Wekerle-kormány csak a éli időre alakult meg, s a tavasz, valamint a jeget és a havat, szonkében elfogja olvasztani a Wekerle-kabinetet is.

Már aztán az a bizonyos főherceg minő alapon építette fel e mondását, hogy egyáltalán miből következett, azt, hogy a Wekerle-kormány éppen csak a téli időszakra alakult meg és illetőleg az ugynevezett bécsi döntő török épen csak a téli időszakban engednek életet a Wekerle-kabinetnek, azt — nem lévén beavatta az udvari politika titkaiba — nem tudhatjuk; ámde annyit látunk, és láttunk már kezdettől óta, hogy a Wekerle-kabinet csak átmeneti kormány lehet, a mennyiben egyszerű személy, nem pedig rendszerváltozással járt kapcsolatban ez a legújabb válság.

Már a mikor a Wekerle-kabinet beköszöntött a parlamentben — ugyan csak e helyen volt alkalmunk elmondani, hogy mi az új kormány állandóságában egyáltalán nem bízhatunk meg, s ennek a kormánynak hosszú életet nem jósolhatunk.

És ez igen természetes dolog is. Mert, hogy egy régi kormányt felváltson egy új és ez ne nézzen ki csak névben újnak — hát igen természetes, hogy ilyen ugyszólván — a kalam szűltte kormány az életképességnek vajmi kevés feltételével rendelkezik.

Már pedig ha nem rendelkezik, akkor ugyan minő jözeime lehet a hosszú életre?

Talán az új program? No, hát, ez az új program csakugyan nem alkalmas arra, hogy a Wekerle kabinet ha épen nem is csak egy téle, de valami hosszú életre számíthasson.

Tudni kell ugyanis, hogy a Wekerle kabinet programjában ott van mint kardinális tétel, a polgári házasság kérdése.

Azt tudni kell, hogy ehhez a programhoz a korona nem járult hozzá. Azt is tudni lehet, hogy a bécsi körök már is erősen neki fogtak a politizáláshoz és nap-nap után újabb jóslásokat tesznek és telekürtölik a világot, a bécsi körök és a magyar kormány között kitört konfliktusról szóló hírekkel.

Csak a közel napokban a Frankfurter Zeitung közölt nagy feltűnést keltett cikket a magyar kormány helyzetéről és a korona és a bécsi politikai körök közti viszonyról.

Ez a cikk, mely — úgy látszik — jól értesült bécsi politikus tollából került ki, már is egész bizonyossá teszi a magyar kormányban lappangó válság mielőbbi kitörését.

Az uralkodó nem bizik sem Csákyban, sem Szilágyiban, és nem sokat vár a Wekerle kormány-elnökségétől sem.

Az uralkodó látja és különösen bécsi tanácsosai nagyon rajta vannak, hogy az uralkodó milyen szemmel néz a Wekerle-kormány vergődését és aligha lehet csodálni, ha nem sok idő múlva, tán mire a fagy elolvad — hirt hoz a bécsi sajtó arról, hogy a Wekerle-féle téli ministerium eljátszotta a maga kis játékait.

Mi nem sokat adunk ugyan a főhercegek politikai jelszavaira, és az ugynevezett velős mondásoknak nem tulajdonítunk nagyobb jelentőséget, de annyit látunk, hogy valami forrong a levegőben, s különösen a bécsi politikai körökben, s nem lehetetlen, hogy a tavasz folyamán a téli ministerium fellett meghuzzák a — lélek harangot.

És akkor talán be fog telni az idő, s jönni fog egy jobb kor, a mely Magyarországnak nem csak téli, hanem állandó kormányt fog adni.

Politikai hírek.

Polgári anyakönyvelés. A polgári anyakönyvek életbevitelének főakadályai, leginkább az azok vezetésére hivatott közegek hiánya. Értéktelenségük szerint a kormány ezen ügy igyekszik segíteni, hogy részben a meglévő hatóságok közegeket fogja fölhasználni, részben pedig hatósági jelleg nélküli, különben teljes kvalifikációval bíró egyéneket is megbíz az anyakönyvek vezetésével, a kiknek fő bevétele a kivonatokért járó díjak len-

nének. A törvényhozás elé terjesztendő javaslat megokolása kifejti, hogy ily módon a fölmerülő költségek nem fogják meghaladni az egy milliót, sőt a kormány reméli, hogy ezen jóval alul fognak maradni.

Ferry elnökjelölt. Párisban nagy fontosságú esemény van készülben. Leroyer, a francia szenátus elnöke egészségi állapotára való tekintettel lemondott állásáról s mérvadó körök azt hiszik, hogy Jules Ferryt választják meg utódjául. Ha ez csakugyan megvalósul, a harmadik köztársaság egyik legkiválóbb államférfia térne vissza az aktív politika terére. Ferryt tudvalevőleg a tonkingi expedíció buktatta össze és a francziák heves vértakata mellett nem is lehet majd csodálkozni, ha annak idején csakugyan megválasztják Carnot utódjául a francia köztársaság már is sokat foglalkozik ezzel az eshetőséggel. Casimir-Perier és Cavaignac mindegyikre komoly ellenfélre találhat benne.

Hosszabb ülések a T. Házban.

Budapest febr. 22.

A képviselőház elnöke báró Bánffy Dezső a mai képviselőházi ülés előtt ismét tanácskozára hívta össze a pártok kiválóbb tagjait, hogy megtudja tőlük, minő állást foglalnak el az ülések meghosszabbítására nézve.

A 48-as és függetlenségi és az Ugronpárt — mint már megint — határozottan ellene vannak az ülések meghosszabbításának; Eötvös Károly csak annyi koncessziót tett, hogy nem bánja, ha délelőtti feltételtől két óráig tartatnak az ülések.

Gróf Apponyi Albert a leghatározottabban kijelentette, hogy a mostani állapot türelhetetlen, ajánlotta, hogy az üléseket délelőtti 10-től 3-ig tartassák. — Ajánlotta ezt a meghosszabbítását már az okból is, mert épen most kerül napirendre a képviselők napidíjának szabályozása s ha a képviselőház ezen túl is megmaradna a mai ülések tartama mellett, azt mondhatnák, hogy a képviselők a napidíjaik emeléséhez hozzájárulnak, csak a dologtól fordulnak el.

Az értekezlet megállapodásra nem jutott, s azért felkérte a képviselőház elnöke az egyes pártok vezetőit, hogy pártjaik körében tudják meg a hangulatot s értesítsék arról, hogy a szerint a képviselőháznak javaslatot tehesen, vagy ha ezt nem tehetné — ismét összehívja tanácskozára a jelenvöltoztak.

Mintán az elnöknek ezt az ajánlatát elfogadták, a tanácskozás véget ért.

Vádirat a kormány ellen.

A „M. H.” írja:

A pozsonyi magyarok gyűlése, a batározat, melyet hoztak, hogy a tót tulkapások, a panszláv terjeszkedések ellen védelmet keresendők, az országgyűléshez fordulnak a szorongatott magyarok, általános megdöb-

benést keltett mindenfelé, a hol nem szokás könnyedén napirendre térni az ilyen symptomatikuss események fölött.

Ime tehát eljutottunk oda nemzeti önállóságunk buszonhetedik esztendejében, hogy saját nyelvünk, saját fajunk védelmét a törvényhozástól kell kikönyörögnünk. Nem elég erő erre a védelemre a társadalom, nem elég erős a nemzeti kormány; a törvényhozásnak magának kell fellelni oltalmára a veszélyeztetett pontnak.

Zichy József a hazafiságról és erélyéről ismert főispán, Bacsák, kir. tanácsos és a magyar civilizáció minden tényezője és terjesztője ott a nyugati határszálen, kiknek többsége hű kormánypárti korifeus, kénytelen megszerkeszteni és aláírni a kérvényt, a mely tulajdonképpen nem egyéb, mint vádirat a kormány ellen.

Az elnyomott nemzetiségek sorában ugy látszik, mégis mi magyarok kezdjük az első helyet elfoglalni, bármi hazug memorandumok lépnek is el a világot Romániából és máshonnan. A konspiráció ugy látszik teljes erővel kezd akciójába lépni s az oláhok Bécsből, a tótok Pozsonyból intézik a mozgalmak fázisait.

Jelszavuk, ügyesen megválasztott hinkelkedő jelszavuk valamennyitnek egy. A loyaltás. De az ő loyaltásuk nem a magyar királynak szól, a ki Árpádi jogán til a szent király trónusán. Nem. Azt ő nem ismerik, vagy nem akarják ismerni. Az ő loyaltásuk a Habsburg császárnak szól, a ki fenn székél a császárváros Burgjában, onnan igazgatva az osztrák birodalom sorát. — Az ő emblemájuk nem a kettős kereszt és a három hegy, hanem a kétféltű sas, lobogójuk színe nem a magyar trikoloré, hanem az osztrákok fekete-sárgája.

És e hypokrizis hangja felhallatik Bécsben, s ott figyelmes fülekre talál. Ime, mondják odaifinn a politikai harusperek, itta vég kezdete, az alkotmányos komédia végéhez közelg odaát Magyarországon és hangzik már a nemzetiségek csengő szava az ősszbirodalom az „einheitliches Kaiserthum” után. És szívük csöndes örömmel telik el.

A magyar kormány pedig azalatt ugy találja, hogy itthon nagyon jól megy minden. Szerinte az ellenzék ugyan még nem ütök kardjait még nem fenik eléggé a nagy csatára, de a nemzetiségek már harczra szállnak és a magyarság már oltalomért eseng.

A kormány uralkodói dicsőségesen és békéségesen azzal a parva sapientióval, melyel ősidők óta kormányozták a világot a ravaszok és az ügyesek.

Hogy mi történik azalatt a magyarsággal Pozsonyban, vagy egyebütt, az mindad-

dig nem lényeges kérdés, a mig Bécsből erre nézve határozott utasítás nem érkezik.

Egyveleg.

Oroszország és Franciaország.

Azt a körülményt, hogy a csári pár megjelent a francia nagykövet bálján, általában ugy tekintik, mint az Oroszország és Franciaország közt fennálló barátságos viszony bizonyosságát és mint cáfolatát annak a híresztelésnek, hogy ez a viszony meglazult.

Daniló és a csár.

Pétvárvári írják: A montenegrói trónörökös, Danilo hercegnek, a napokban tisztelt Ignatiev gróf elnök vezetése alatt a pétvári jótékony-egyesületnek egy küldöttsége. A trónörökös köszönetet mondott az egyesületnek a szükségset szenvedő montenegróknak küldött segélyekért, valamint a montenegrói ifjaknak Pétvárvártól való kiképzéséért. Feltűnést keltett a trónörökösnek ezzel kapcsolatban tett ama kijelentése, hogy a lapoknak az a híre, mintha ő kevesebb ragaszkodással viseltetne a csár és Oroszország népe iránt, mint atyja, nem felel meg a valóságnak. „En és atyám ugymond a trónörökös, büszké vagyunk arra, hogy a csárnak és Oroszországnak változatlan, hű barátai maradhassunk.”

Lemondások.

A francia szenátus ülésén Bardaux elnök felolvassa Leroyer levelét, melyben az kijelenti, hogy lemond elnöki állásáról egészségi állapotára való tekintettel. Bardaux élénk tetszéstől kísért beszédet mondott, melyben Leroyer fényes tulajdonságait dicséri és kifejezést adott a szenátus sajnálatának. Azután megkezdtek a napirenden levő ügyek tárgyalását.

Pártok harczja Szerbiában.

Mint Belgrádból írják: választási mozgalmak foglalkoztatják az országot. A belügyminiszter Belgrádban az összes prefekteket, hogy a kellő utat a közoklással. A radikálisok végrehajtó-bizottsága holnapután ül össze, hogy a párt arzenáljára felteleg határozzon. Időközben folyton nagyobb mérvet ölt a pártok kölcsönös gyanúsítása. Kátcs, a volt skupatina elnöke, az „Odjekben” panaszkodik, hogy a liberálisok meggyilkolással fenyegetik. Ennek ellenében a belügyminiszter ma kijelenti, hogy jót áll Katics életéért. A „Zastava” legutóbb azt tanácsolta a radikálisoknak, hogy tartózkodjanak a szavazástól; az „Odjek” erre azt feleli, hogy a radikálisok igen is élni fognak szavazati jogukkal, de ha ebben megakadályoznák, meg fogják rontani az egész választást.

Újabb hadügyi követelések.

Budapest, febr. 22.

Ma délután hat órakor — mint értesülünk — minisztertanács lesz, melyen egyes folyó ügyeken kívül legfőképpen a hadügyi

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA.

1893. február 23.

A „Csepü-telegráf.”

(S. E. K. kisasszonyok ajánlva.)

Volt — és hálá istennek — meg is van egy kisasszony, a ki szép, kedves és bájos. S volt — azaz hogy még meg is van — egy szerelmes fiatal ember, a ki nevezetesen abba a kisasszonyba bolygott bele. És kapta magát: üldözte a kisasszonyt szívomlasztó szerelmével. De a hölgy hideg maradt — mint a néma sir.

S mi természetesebb: ez a siri állapot nem tetszett a Don Juánnak. És mi tévő lett? Ujra kapta magát és kiírta az újságba és pedig versben, hogy

„Bárki mondán azt,
Hozd ki a lelke,
Hogy (N. N. kisasszonyt)
Sok ifjú ölelte,
Nem ölelte egy se!
Mit szóljátok ötöt?
Öt sohsem ölelték
Ö ölelte öket.”

És a megsértett nőnek volt bátorsága — ez ellen a verse szedett és újságokban megjelent pletyka ellen — a sajtóbíróaság igazságszolgáltatásához folyamodni.

Helyesen tette. A bíróság el is fogja „marasztalni” a pletyka fiatal embert, a ki — habár talán sértett önértékből — de mégis megfélekedett arról, hogy a nőnek mivel tartozunk, még akkor is, ha a nőt egyénileg tiszteltünk meg lehet.

És csakugyan furcsa világot élünk. Rágalom, pletyka: ma ezek teszik az emberiség társas együttlétében a legnagyobb szellemi forgalmat. Hozzájuk a vasutak gőz-

hajók, telegráfok, telefonok forgalma nem is fogható. S repüléstük sebesebb, mint a vasodronyokon rohanó villanyosság. Pedig a pletyka, rágalom telegráfjának hálózata nem is vas, hanem csak csepi vízsi a híreket.

Csak valamelyik szellemes szépnembei olvasom azt ne mondja erre, hogy ime: Egy cseputrágó. Hiszen majd megmondom alább a történetét a csepi-telegráfának és szölok még egy pár sőt — de ezt is később teszem — a nagyváradi csepi-telegráf egyik-másik legújabb felbukkanó állomásáról is.

Előbb legyünk egy kissé komolyak. Ki ne ismerné a nagy Galeottót, a modern társadalomnak ezt a legújabb átkát: a pletykát, a rágalmat? Olyan rákfénje az a mai ember lelkének, mint a differitiz a testének. Láthatlan pattan ki, láthatlan nő és láthatlan öl. Olyan nyavalya, mely ellen nincs orvosság. Olyan bacillusok a mai ember lelkén a rágalom és a pletyka, mint a torok-pénész bacillusai. S amazok, ép úgy támadtak a mai társadalom romlásának eredt szellemi fejlődéséből, mint a differitiz férgei az emberi testszervezet bizonyos elfajulásából.

Mert ugy a szellem, mint a test elfajulásának — oka van. Emesz elfajulhat az anyagi élet rendetlenségei folytán, a szellemet pedig megmételyezhetik a lelki élet ferdeségei.

Ime odáig jutottunk, hogy kérdésbe tehetjük: mi is lehet annak az oka, hogy a mai társadalom annyira megdöbbenő mértékben hajhász a rágalmat és pletykát, hogy egy másik Koch — nem ugyan a ki nyírki gyogyit, de társadalmi filozofus Koch ép oly áldás lenne a mai társadalomra, a ki a nagy Galeottó ellen találna fel orvosságot.

Ma már valósággal terrorizálva van az ember társadalmi életében. Mint észak kényura a nihilizmustól, ugy az ember a plety-

kától, rágalomtól. És a pletykahajítás nemcsak a „kávénénikék” ártatlan foglalkozása már; ép úgy divik — de veszedelmesebben a férfimeni is; nemcsak, de ma már az iskolába, varróba nevelőbe járó kisasszonyok is mindvégig járják a pletyka-tudomány iskoláját is — ugy annyira, hogy mikorra serdülő hajadonokká lesznek: kész tanoccai a cseputelegráfának.

De mindjárt kijelentem, hogy ez a talán kemény nyilatkozat — nem szól a hölgyek egyeteméről. S majd meglássuk, hogy kikre szól.

Mi is lehet annak az oka, hogy ma a társadalmi élet legjellemzőbb nyilvánulása — a pletykázás?

Hát nem más mint a helytelen nevelés következményei. — Az az oka, hogy mai társadalom alkotó embereiben kevés a nemes, ideális életcélokkra való törekvés, hogy a mai emberek nagy része csak önnön magát szereti, önző a végtelenségig, irigy másokra még ha irigyelni való sincs rajtuk; hogy ma a kenyérért való küzdelemben egymás jellemét, tisztességét — sokszor kézzakarva rongynak vesszük — az a legnagyobb oka, hogy ma már a papból se halljuk szívesen, a keresztény vallás legszebb mottóját, azt, hogy: szeresd felebarátodat, mint te magadat — ma arra fordítottuk, hogy: első én, azután a kenyér, és azután jőz te.

Dehát milyen is az a pletyka, micsoda nagy társadalmi kérdés fűződik hozzá — ilyen komoly tárgyalásban? S mosolyognak erről is, arról is a szépnem kevésbé fiataljai és fiataljai. Bizonyosan nap alatt van a tárczairól is. Valami pletykában keveredett ő is — és most, hogy bosszút álljon, hogy kieviczkelődhessen a bajból: azon az ártatlan pletykán tölti bosszúját. Pedig hiába. Annál rosszabb. Mennél jobban haragszik az ember a pletykáért: annál jobban benne marad. Van benne valami.

A napokban egy tisztelendő jó barátom panaszkolva beszéli el, hogy ő róla ez is mit „pletykázik.” Ez azt mondja, az azt mondja, a másik, a mit az egyik mondott, így továbbította; a harmadik meg, a mit az első mondott, hallatlan és agyafurtt variációkban mondta el a negyediknek — és így tovább a végtelenig. S tanácsot kért tőlem az én pletykától üldözött barátom, hogy mit tegyen. Ő a pletyka férfival nem párbajozhat, a pletyka nőkel pedig — ?

Jó helyt beszélés — gondoltam magamban — mikor én is ép akkor kaptam a cseputelegráf legutolsó sürgönyét, melyben azt táviratozták nekem, hogy ez meg ez a kisasszony azt híreszteli hogy én lump, korhely fráter vagyok!

Tudod mit — szólék az én elkeseredett társamhoz — a férfi, ha rágalmaz: elégtételt mindig vehetnek rajta, vehetsz te is, ha pap vagy is — a maga utja-módja szerint. De már arra, hogy egy nőtől, a ki a rágalommal határos pletykaságba kevert is — hogy vehetnél elégtételt: erre se a büntető codexben, se az esküdtszéki eljárásban, se a társadalom konvencionális elégtételvétéseiben módot találni nem lehet.

De ha az a nő vérgis sértette az embert?

Még akkor sem. A férfi, aki becsúli önmagát, se vadaszkodással, se kérséssel, se íjesztgetéssel nem állhat elébe a nőnek, a ki pletykával sértette meg. Eryszerint azért, mert az a nő, a ki elég gyöngye volt pletykával megsértetni — önmagát sértette meg.

S nekünk ezrel az elégtétellel meg kell értnünk ?

Bizony unalmas egy predikáció ez.

Dehát belekerültünk, mint a pletykába.

Igaz is hölgyeim! a kik a kávé mellett,

ebéd alatt, az utcán, a bálban annyira szertetik a pletykát, mit vétettünk mi ellentük? Mit vétett pl. önök ellen egy tisztességes jellemes fiatal ember, a kit még sohse láttak, azt se tudják: szőke-e, vagy barna és mégis megcsipik, felkapják nevét és pletykájukkal végig hurcolják a városot?

Hisz ha önök olybba tekintik a férfi-nemet, a ki nem az erősebb fél: akkor az önök nőiesége, gyöngvésege szelidsege csak női voltakban van. Ha önök nem a jellemet, a tisztaságot keresik és igrkeznek felismerni a férfiban — hanem hibákat igrkeznek ráfogni — gunnyal, kacagással: akkor viszont ne követeljük mi tőlük, hogy mindenek felett a nő tiszteljük a nőben.

Szomorú dolog ez. S mondja meg is azt valaki, hogy mi haszna — a pletykaságnak? Haszna nincs, de káros hatása az, hogy a nő kezdi nem becsúlni a nőt; azután az, hogy a férfimen mindinkább arra a hitre térül, hogy a kik egymást nem tudják becsúlni, hogy becsúlják és tisztelje ma a nő — a férfit . . . ?

Magyar nőnevelés! Jöjjön el a te országod!

Lám, hova lyukadtunk ki.

De ugy is van, hogy az irodalom, a művészetek, a nemes szellemi szórakozás utáni vágy, a családi életet tisztasága, anyák nemes gondolkodása, az apák férfias tekintélye: ezek azok a dolgok, melyek legbiztosabb elosztatói lennének annak a járvásnak, mely most „pletyka-betegség” nevezeten a női nem nagy részét megcsúllotta.

Mert jártamban keltemben volt szerencsém tapasztalni, hogy a művelt nő mindig talál magának a pletykázásnál nemesebb szórakozást . . .

Nem mondunk azért anathémát a pletykára. Teljesen nélkülöznie a világ feneké. Hiszen olyan az, mint a kacérság. Ez amig

kormányzat legújabb követeléséről fog Wekerle Sándor miniszterelnök előterjesztést tenni.

A hadügyi kormányzat ugyanis úgy a magyar, mint az osztrák kormányzat bejelentette, minő hadügyi költségvetéssel szándékozik a május havában összehívandó delegáció elé látni. Megjegyeztük, hogy a községi hadügyi miniszter új több milliós követeléssel lépett fel s ez újabb milliókat elodáztatlanoknak jelezte.

Wekerle Sándor miniszterelnök az új hadügyi követelésekre nézve még nem tett legutolsó bécsi tartozkodása alatt nyilatkozatot és br. Fejérvári Géza honvédelmi miniszter is azért vitte magával Bécsebe, hogy mint szakember a hadügyi kormányzat követeléseire nézve információt nyerjen az új tervek, hogy azután azokra nézve itthon a minisztertanácsnak észleleteiről szakszerű véleményét mondjon.

Amint mondják, báró Fejérvári Géza honvédelmi miniszter a hadügyi kormányzat követeléseit a jelen viszonyoknak olyannyira megfellelőnek tartja, hogyha azok a két állam kormányát általánosan el nem fogadtatnának, ha nem is veszélyeztetnék a harcra való teljes készenlétüket, de részben megakadályozhatnák.

A mai minisztertanácsban tehát báró Fejérvári Géza honvédelmi miniszter mint katonai a hadügyi kormányzat követelését pártólól fogja minisztertanácsának figyelmébe ajánlani, míg Wekerle Sándor miniszterelnök a követeléseknek pénzügyi oldalát fogja felvilágosítani, tekintettel arra, hogy minő hatást fog az gyakorolni a közlebbi, az 1894. évi költségvetésére.

Felelősként még, hogy katonai körökben az a vélemény, hogy a magyar kormány a hadügyi miniszter követeléseit elfogadja azoknak a delegációban a többséget biztosítani fogja.

Árvizveszély.

Egy tekintélyes szakférfi az árvizveszélyekről így nyilatkozik:

Alig van folyó az országban, amelyik ne fenyegetné kisebb-nagyobb mérvű kellemtelenkedéssel a környéket. Ha „rangos” — ha akarjuk sorozni az egyes geográfiai helyek pillanatnyi veszélyének fokát és 10 ilyen fokot állítunk fel oly módon, hogy 0 fok semmi veszélyt, 10 fok pedig a veszély maximumát jelentse, akkor számokban fejezhetjük ki és hasonlíthatjuk össze az ország egyes vidékeit fenyegető veszély nagyságát.

10 fok veszély, vagyis a veszély maximuma sehol sem fenyeget. Az országban található legnagyobb veszélyfokot Győr vidéké mutathatja föl. Ez a veszélyfok — 7-es veszélyben, vagyis csak 3 fokkal a legnagyobb veszély foka alatt áll különben a Duna vidéke is Pozsony és Komárom között, csak hogy itt a víz már apadóban van, míg Győr vidékének kisebb folyói még járvában dagadoznak.

Veszélyesség dolgában a Győr-vidék után a Dunánál Komáromtól egészen Gombosig terjedő vidékének helyzete következik. A veszély foka itt — 6. Ennek a számnak azért van fenyegető jelentősége, mert ezen a vidéken az ár még feljődében van, amíg a Felső-Duna apadásának lassankint lefelé is érvényesülnie kell.

6-os fokú veszély fenyegeti ezenkívül az országnak még két más kisebb vidékét is. Egyik a Vág vidéke, közvetlenül torkolata fölött; másik a Kraszna-Zilah vidéke N.-Majtény körül.

5-ös fokú veszélyt találhatunk a Dunán Gombostól-Ujvidékig, amelyen alul már lassankint ellapul a Duna árvizveszélye, továbbá a Dráva és Eszék körül, a

természetes: jól áll minden nőnek; a pletyka is, a míg nem rossz indulat — a olyan mint a szikra: az sem árt. Érdekesebbé teszi a társas életet, az embereket és edesebbé — a kávé.

Most már azt hiszem, magyarázat nélkül is tudják olvasni, hogy a pletykát — nálunk az alföldön — miért hívják cseppitelegráfnak?

Nálunk — az igaz — nem szokják még kötélen is fogni az embereket, hogy agyon pletykázzák.

Hogy pedig az a két legújabb felbukkanó cseppitelegráf-állomás hol van? Hiszen éppen az a bosszantó, hogy nálunk se tudhatjuk.

Szerkesztő ur pedig, engedje meg, hogy ennyire agyon pletykázzam az „Ellenzék”-et.

S hogy a legutóbbi pletyka-létszámot ne kutasza az olvasó; inkább ide írom a nevem.

T. M. I.

Egy nagy család.

M. Kornháti.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA XXII.

(Folytatás) (33.)

Mily meleg és édes a levegő! Szinte minden agyalomról megfeledkezem, midőn beszívom azt, mily könnyűnek érzem a lábaimat, amint egyik sétatényről a másikba megyek!

Sajnálom, hogy nem mehettem a templomba, mert számítottam volt rá: Bár ne hoztam volna fel a bába való menetét. Az én hibám volt az egész. Ismét néhány könyvön a szemembe és gyorsan törölöm le azokat a zsebkendőmmel. Éppen most tet-

Száván Bród és Mitrovica között, végül a Berettyónál Margitta környékén.

4-es fokú erősebb jellegű veszély a Béga vidékén Temesvár és Tisza között, továbbá a Berettyó-Körös vidékén B.-Ujfalva és Gyoma között, fenyeget.

A felsorolt vidékeken kívül is mindenfelé van magasabb vizállás a rendesnél, de nem veszélyes mértékben. Jégterhelés csak a Komárom fölött fekvő Dunán, jégzajlás pedig csak N.-Majtény körül van. Apadást eddig csak a Komárom feletti Duna és a Margitta körüli Berettyó vizei mutatnak.

Szinte mesésen hangzik a rakoncátlan Tisza ának mostani szelidítése amennyiben a Tiszán kezdettől fogva egészen torkolatáig nemcsak, hogy áradás nincs, de Tokajtól Csongrádig az árvíz veszélye — a mi fölött jelzésünk szerint — 0 fok alatt is áll és többi vidékein is csak 1-3 fokú veszélyesség veszélytelen magasságát éri el.

Udvarhely-vármegyei regálé bérlet.

Sz. Udvarhely, febr. 22.

E vármegye regálé bérletére vonatkozólag az utóbbi időben annyi elferdítéssel telt közlemény jelent meg, hogy szükségessé tartom az alábbi iratokat, — mint a valóságos tények megfelelőit — közreadni. Közreadom azért, hogy a tiszta tények alapján ítélhessen minden józan gondolkodású polgára az országnak — az igazságtalanság megdöntéséért, dr. Török Albert ur eljárása felett. A tény következő:

A megye főispánjának tudomására jutott, hogy Udvarhely-vármegye regáléját Mendel Zsigmond és Bélyi Tivadar neve alatt egy consorcium kiakarja venni. Ennek megvalósítására Ugron Ákos és László Mihály képviselőkkel egyetemben kieszközölte a pénzügyminiszter úrtól, hogy a bérletet átengedte a vármegyének azon kikötéssel, hogy a megye helyi szeszgyárosok fogyasztási körét okvetlenül meg kell, hogy maradjon, mert különben tönkre mennek, s így az állam a szeszgyárosoktól, — termelési adó címén — bevett mintegy 250—280 ezer forintot elveszt, míg a bérletért az összes bevétel mindenképp fogyasztási adókkal alig 110,000 forint.

A bérlet a községek a szeszgyárosok részére biztosítva lévén, arról kellett gondoskodni, hogy a községek érdeke a szeszgyárosokéval összeegyeztessék. Ez célból meghívta a szeszgyárosokat értekezletre. Tudni kell, hogy a bérlet jövedelmessége szerint vannak jó és rossz községek. A jó községeknek akadt csakhamar gazdája; de a rosszoknak nem. Már pedig a miniszter ur csak úgy egyeztetett belé, ha minden község elvétele a tavalyi árban. Erre megállapított egy beosztást, mely szerint felosztattak a rossz községek is aránylagosan a másokhoz.

Hogy a szeszgyárosok egymáshoz kötelezettségei is precízizirozva legyenek, a következő pontok szerint írásbeli egyezség jött létre:

1. A megállapított beosztást a bérleti köröknek, elfogadják és fenntartják a bérlet egész tartamára, egyetemlegesen.

2. A miniszter ur által megállapított árakat elfogadják és annál sem olcsóbban sem drágábban nem árulnak.

3. Az egyezséget aláírt szeszgyárosok és azok engedményesséi tartkoznak mindaddig, míg a vármegyében termelt szesz készletben van, tekintettel arra, hogy a kisebb berendezésű, gazdasági szeszgyárak a tiszta kukoricából termelt szesz drágábbán állítják elő, mint a nagy ipari szeszgyárak. A legközelebbi jövő nagy ipari szeszgyár áránál két forinttal hectoliter fokát drágábban fizetik meg.

tem el azt a portékát a zsemből, midőn arra a borzasztó meggyőződésre jutok, hogy rajtam kívül más is van itten. Tehát még sem vagyok egyedül! Ez az én szerencsétlen sorsom; és előre tudom, hogy az a férfi bizonyosan Rothwell ur. Mert Rothwell ur mindig akkor jelenik meg előttem, midőn legkevésbé kíváncsi lenni.

XXIII.

Csakugyan Rothwell ur! Nem fogok elfutni; bármit mondjon, vagy gondoljon, mostan bátran állok elb. Tebat, daczos, kihívó tekintettel nézve feléje, megállok. Nincs egyebet mit tennie, minthogy felém jöjjön és „jó reggelt” kívánjon.

— Gerti kisasszony, remélem, hogy a főfájása jobban van, — mondja, látszólag nagyon szívesen hangon.

— Köszönöm, sokkal jobban van, válaszolom feszesen, csodálkozva, ha vajjon még mindig veress-e az orrom.

— Remélem, hogy reggelizett, mondja, amint nyugodtan sétál mellettem, mert a ház felé irányoztam lépteimet.

Tudom, hogy három, vagy négy lépést tesztek, míg ő egyet, de azért mégis lépést tart velem.

— Hallottam Andleyntől, hogy benézett a maga szobájába és mélyen elaludva találta, folytatja az ellenséggem. És tudom, hogy a maga reggelizési illetégek rendezeteket adott. Remélem, hogy nem jött ki reggelizés nélkül? — teszi hozzá szárazon.

Olyan hangon beszél, amit nem értek, és ma reggel még kellemetlenebbnek gondolom, mint rendesen.

Csak azt teszem fel róla, hogy egy bálnik velem, mint gyermekkel, a hogy ezelőtt oly gyakran tértél Mi baja vele? — Nem az ő reggelije és mit törődik ő az anyámmal?

4. Minden községnek fizetnek a bérleti összeg után 4 százalékot, az oly községekben hol eddig ily címen semmi hasznuk sem volt. A más községeknek pedig annyit, a mennyit ily címen eddig is bevettek.

5. Tartoznak a szeszgyárosok vagy engedményeseik korcmárvásokul földesbirtokosokat és lakókat alkalmazni.

5. A szeszgyárosok gyári raktaikban nagyobb mennyiségben adhasák 28 krajczárért a 32 fokos pálinkát, tehát olcsóbban mint a miniszter megállapította, 2 krajczárral.

Ezek az egység pontjai, melyek egy a község mint a szeszgyárosok érdekeit teljesen megvédik.

Ezek után fellettek a községek szállítva, határozatlan a bérlet kivétele felett, megmagyaráztatván nekik a feltételek, a melyek mellett a szeszgyárosok a bérleteket átveszik s megidéztek a pénzügyigazgatóság által az árverésre. Meg is jelent minden község előjárása s mi természetesebb, hogy voltak közöttük olyan falu bőségei is, kik olcsóbban vagy éppen nem, vagy csak a szesz fogyasztást akarták volna kivenni, vagy egyik szeszgyárosnak inkább tetszett az ábrázata mint a másé s csak annak akarták a bérletet átadni, mások meg visszavetették a fu-fogyasztást a község javára ingyen, vagy a falu határait akarták és szóták a bérletnek jó magas árért a nyakába.

Mind Ezekkel azonban meggyeztek a szeszgyárosok s teljesítették a község előjárás kívánságát, elannyira, hogy a bérlet nagy része után a községek nem is 5, hanem 10—15 százalékot kapnak minden fűradtság vagy reszkirózás nélkül, mert a községeknek, mint bérletnek biztosított azon előny, hogy nekik nem kell, mint a magánosoknak biztosítottot letenni, a bérlet után reszkirózást nem köpez a gyárosokkal szemben; mert ők egyetemlegesen felelősek a bérlet fenntartásáért és pontos fizetéséért. Be is volt az államnak a múlt hó végén a havi bérlet pontosan fizetve s be is lesz pontosan ezután is, mert hanem kamatot kell utána fizetni, még pedig mindennapi késéért.

Hogy az eddig is fennállott hét szeszgyára megyének, mily nagy mennyiségű gabonát, kukoricát rozst, zabot fogyaszt el, tudhatja minden gazda. Ők vették s vezik meg gabonáikat, szesznek, marháink egyrészt hízalására s azok szükségére szénáknak s szalmáknak! Hát a gyár üzemen tartásához mennyi munkaerőre, de különösen a nálunk nagy mennyiségben lévő s szegényebb néptünk egyedül kereset-forrását képező tüzi fára van szükség.

Nos, mindezek fogyasztása nemcsak a meglévő gyárakban nagyobbodni fog, hanem a megnagyobbítandó s újonnan felállítandó gyárak által megkésztetendő s árban és értékben csak nyerni fognak.

Ugron Ákos ur szeszgyárát már a tavasszal megnagyobbította, hogy ne soroljon más gyár szeszére a haszonbérbe vett fogyasztási körében.

Ugron Zoltán Szt-Mihályi birtokán egy gazdasági szeszgyár felállítását iránt beadták már a pénzügyi igazgatósághoz a kérvényt. Építési megvannak s a berendezést szerződésileg meg is rendelte egyik szeszgyárak bérbeadó czégnél s az üzemet megkezdte még a nyáron.

Koncz Ármán a Nagy-Galambfalvi birtokán akar részvény társasággal egy szeszgyárt felállíttatni.

Politika — versben.

Az orsz. képviselők által Budapestre a napokban rendezett piknik — mint utólag írják — zajos tetszést keltett Meszlényinek

— Azért jöttem ki, mert azt gondoltam, hogy senki sincs itten, — válaszolom, a pillanat impulzusára.

— De miután engemet véletlenül itt talált, lesz szives a társaságot egy kissé hosszabb ideig eltérni? — kérde hidegvérrel. Önkényt éreztök, hogy rögtön el tudok tűnni a házba, ha Gerti kisasszony azt parancsolja, vagy itt a kertben másfelé megyek. — Éppen úgy lesz, a hogy maga kívánja.

Érzem, hogy az utóbbi mondatom nem volt illendő, sem nőies. — Nem tudom, hogy mi az oka, hogy Rothwell ur és én soha sem tudunk barátságosak lenni egymáshoz, de azt gondolom, hogy ideje egy viselni magamat, hogy ne tartson olyan nagy gyermeknek, a milyennek gondol.

— Ne menjen — válaszolom a legedesebb hangomon. — Miért ne sétálhatnaiten éppen úgy, mint én? — Ma győzött reggeltnak van.

Annóra restellem ezt az utóbbi közönséges megjegyzésemet — annyira bizonyos vagyok benne, amíg nem merem felmérni a szemeimet, hogy mulatságára szolgálak — jobban, mint valaha — hogy örömmel fordulok vissza és keresek menhelyt annak az utnak az árnyékában, melyből éppen most kijöttünk, amíg ő mellettem van. — Én nem tudok Rothwell urhoz természetesen beszélni.

— Ő gyermeknek gondol; és valóban, szor előtte kinyitom a számat, nem teszek egyebet, mint azt, hogy ebben a véleményben meggyőződtem.

Miért nem tudok néhány feltűnő megjegyzést tenni, olyant, mely egy színvonalra állítana vele? Nem lehetek az értelemről teljesen megfosztva, mert akkor nem taníthatam volna a Wardellnek gyermekeit! Hát nem vagyok-e én a jövődöbél Lady Lydiárd? — gondolom büszkén. Hát, olyan könnyen kiengedjem magamat hozatni a sodromból?

egy verses tőszta, melyben a polgári házasság kérdésével foglalkozik.

A sikerült vers így szól:

Verset kértek tőlem, Jól van. Hát megteszem S a habzó poharat Most kezembe veszem. Aldomást nem mondtam Soha ily örömmel S örülni sem tudtam Ilyen igaz szívet, Mint aminővel ma Koccintok poharat; Tiszán fog csengeni, Nincs benn rosszakarat. Ritka óra nálunk, Hogy egymást szerssük S egy programon állva, Csupán két kövessük; Rendes hivatásunk Egész öt éven át Egymással küzdeni Mérges, erős csatát. De hogy itt ülünk ma Terített asztalnál, Ezen éjszakára Megtűnt a pártviszály, Mamelnak s ellenzék Fog baráti kezét, Szelsőbéli fju Jobbparti lanyt szeret S ezekkel vívó-vív A nemzeti párti Programjába veszi: Hol van egy jó parti Még az ultramontan Sem csinál ma fejet	Pedig szép esténkből Házasság is lehet! Egyházi? Polgári? Azt még ma hogy tud nám! „Földol, hogy legyen!” Szól rá a gardedame. Szóval: béke, öröm Mai napirendünk, S tudjátok, e békét Ki hozta ma nekünk? A béke anygala, Az az édes talány, A kit úgy neveznek: Szép asszony, szép leány. Ők hozták a békét Valamennyi pártnak S egy jó órát adtak Drága szép hazáknak, Hogy itt ölelkezünk Jóbaráti karral S van egy perc, hogy nem küzd Magyar a magyarral. Ezt köszönöm én meg Nem a honatyáknak, De a honamának És a honleányának. S kérek minden pártot, Hogy pldám kövesse, Midőn azt kívánom Itt ülő saépeink Az isten áldessa!
--	--

Kárpát-estély.

Kolozsvár, febr. 28.

Az E. K. E. kolozsmegyei osztálya tegnap tartott ülésében kimondta, hogy márc. 18-án Kárpát-estélyt rendez. A gyűlésen jelen voltak Szádeczky Lajos dr. elnök, Hangay Ottó alelnök, Gáman József dr. titkár, S. Pataky Leó osztály-örvös, Böhm Mihály, Dunky Kálmán, Lázár István gróf, Lehmann Róbert dr., Márki Sándor dr., Scheitz Vismos dr. A központi választmányt Radnóti Dező titkár képviselte.

A gyűlés a jegyzőkönyv felolvasása után mindjárt rátért tulajdonképeni tárgyra, az estély rendezésének módjaitára. Gáman József dr. osztálytitkár előadta, hogy miképen óhajtatja az elnökség az estélyt rendezni; Szádeczky Lajos dr. elnök pedig bejelentette, hogy minő lépések történtek e tárgyban eddig.

Választmány ezek következtében kimondja, hogy márc. 18-án a Vigadó termében felolvasással, hangversenyyel és táncszal egybekötött Kárpát-estélyt rendez. Ez az estély mintegy beköszöntőképen rendezetnek, mely után a jövőben minden hónapban állandó házias jellegű ilyen Kárpát-estélyek tartatnának.

Az estély rendezésének intézésére bizottság küldött ki, mely Szádeczky Lajos elnökkel Hangay Ottó, Mannsberg Sándor báró, Gáman József dr. s a tisztikar többi tagjából áll. Az egyetemi osztályt is felkérlik, hogy a rendezéségből néhány taggal képviseltesse magát.

Az estély műsora igen érdekes és változatos lesz. Az elnökség már is megnyerte közreműködőnek Béli Emma grófnőt, ki magyar dalokat fog zongorázni. Felolvasnak Szádeczky Lajos dr. és Gyalui Párkás dr. Lesz még ének s más egyéb meglepetések.

A választmány ezután még több apróbb ügyet is intézett el.

Rothwell ur nem tudja azt a változást, a mi be fog következni.

Hallgatva sétálunk, míg végre, midőn éppen azon tűnődök, hogy vajjon miféle kellemetlen tárgyon gondolkozik, egész váratlanul azt mondja:

— Gerti kisasszony nagyon szeret olvasni.

A könyvekről fog beszélni? A társalgásnak a hirtelen való és nagyon kellemes fordulatán gyanakodólag nézek fel rá. Eről a tárgyról, még vele is — szívesen beszélnek; de még most is alig merem ezt komolyan gondolni róla — az emberek nem szoktak az irodalomról beszélni a gyermekekkel.

— Tegnap Thackeraynak a Virginians című munkáját láttam a kezében — folytatja, kellemes mosolygással nézve le rám. Ez éppen kedvenzen nekem; de azt gondoltam, hogy általában véve a fiatal kisasszonyok nem igen szeretik Thackerayt.

Maga szereti?
— Szeretem? — válaszolom szemrehányólag.

Rothwell ur, minő kérdés?

— Látnom, hogy szereti. Mára azt gondolja, hogy ezt kérdésk nélkül is tudhatam volna miután a könyvet a kezeim láttam; de lássa Gerti kisasszony, én azt gondolom, hogy egy rendszeres olvasmány folyamát végzettték vele, én hallottam már ilyemiről — koronként hát maza?

A hangja egy kissé csufondós, de ez általában nem vagyok hajlandó sértővé ezenni magamat általa, amíg én irodalmi buzgalmaimra vonatkozó nézete nagyon lealázó. — Se baj, még több ilyenféle példalórást is el tudok én tűnni, ha azzal hozzá helyre a hibáját, hogy Thackerayról beszél.

— Andley né felhatalmazott, hogy azt a könyvet vegyem ki a könyvtárból, a me-

MINDENFELE.

Kolozsvárt, február 23.

— **Feleki Miklós** ma, a reggeli gyorsvonattal Kolozsvárra érkezett. A derék művész néhány kiváló szerepében fel fog lépni. Ugy haljuk, hogy első vendégjátéka szombatra van tervezve.

— **Márczius 15-ének** e nagy napnap megünneplésére a kolozsvári kereskedelmi akadémiá ifjúsága is szorgos előkészületeket tesz Farkas Sándor önképzőköri elnök vezetésével. Bixton hisztük, hogy a helyi főgimnáziumok ifjúsága sem fogja elmulasztani a magyar szabadság idusának megünneplését, mely nemzeti önértetének kimutatására a legmértőbb alkalom.

— **Egy gyönyörű s hozzá ép és egészséges** két éves fiú szülőt keres. Ugyanis pár évvel ezelőtt egy — állítólag uri — nő dajkaságba adott falura egy csemetét. Néhány hóig fizette is a havi tartási díjját, de aztán a nőnek nyoma veszett. Nem lehet tudni, ha meghalt-e? A falusi dajka ma jelentkezett a szép kis fiuval Kolozsvármegye alispánjánál. Így tehát, aki egy szép kis fiura szert akar tenni, mielőbb jelentse azt be nevezett alispán urnál.

— **„Erdélyi Múzeum-Egylet”** orvos-természettudományi szakosztálya 1893. évi február hó 26-án (vasárnap) délelőtt 10 órakor az egyet. élettani helyiségében közgyűlést tart.

— **Sorozás.** Kolozsvárt a sorozás a

a következő napokon fog megtartatni: I. 1893. évi márczius hó 2-ik napján az első korosztálybelieknek, vagyis az 1872-ik évi születetteknek kell megjelenniük; II. 1893. évi márczius hó 3-ik napján az 1871 és 1870-ik években született, kolozsvári illetőségű vagyis a II-dik és III-dik korosztálybeli védkötelesek tartoznak megjelenni, végre: III. 1893. évi márczius hó 4-ik napján azok a kolozsvárt lakó, de nem itt született és nem ide való illetőségű idegen védköteles ifjak fognak megvizsgáltatni, a kiknek illetékes hatóságuk megengedte, hogy Kolozsvárt állításának sorozó bizottság elé. A hadmentesek és ezeknek a keresetképeség tekintetéből megvizsgálandó férfirokonai is kötelesek a sorozó bizottság előtt, a mely naponként reggeli 9 órakor kezd meg működését, idejekorán és tisztán megjelenni. A sorozásra való megjelenésnek, valamint egyáltalában a véd-törvényből folyó kötelezettségeknek elmulasztása, azon hirdetésménynek vagy a törvénynek nem tudása által nem menthető. A ki a sorozó bizottság előtt a sorozásra kintzött időre kellő ok nélkül meg nem jelenik, az esetleg a törvényes kényszereszközök alkalmazásába vételével fog elővezettetni, és ezen kívül ha késedelmet nem igazolja 10 ftról 200 ftrig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő; ha pedig szándékosan marad el a sorozásról, mint hadköteles-szökevény, a körülményekhez képest, egy vagy két évi szolgálathosszabbítással, esetleg 3 naptól 8 hónapig terjedhető elzárással és 15 ftről 300 ftrig terjedhető pénzbüntetéssel fog büntettetni. A póttartalékba való besorozás kedvezményére törvényes igényt bíró papnövendékek és papjelöltek, továbbá népiszkolai tanítók és tanítójelöltek, végre öröklött mezei gazdaságok birtokosai, nemkülömben a

lyik nekem tetszik, — válaszolom feltűnő szelidséggel. Nem gondoltam, hogy Rothwell ur szeret olvasni. Nem emlékezem rá, hogy gyakran láttam volna könyvet a kezében.

Ide jutottam, hogy ellenségem előtt elmerem, hogy megfigyeltem az ő cselekedteit? — Azonban, ő vitt erre a tere, de talán nem fogja észre venni, hogy mit feltételez a megjegyzésem.

Mint leendő lady Lydiard — azt hiszem, hogy ezt a kellemes tényt nem sokára mindenki tudja — megtehetem azt, hogy mindenki jól viszonyban legyen; és a mostani kisebb vagy nagyobb megaláztatások nem sokat batároznak.

Igen — válaszolja Rothwell, — a könyvek rendszeren nagyon kedvesek lesznek azok előtt, a kik magányos életet folytatnak; amíg, saját magamat illetőleg én azt gondolom, hogy minden körülmények között egyaránt kedvesek volnának.

Egyenesen néz maga elb, azzal a sajtóságs buskomoly kifejezéssel a szemében; azt hiszem, hogy e pillanatban elfelejtette, hogy mellette állok. Mielőtt válaszolnék, vázakozom egy kicsit, míg azt gondolom, hogy jelenlétem észbe jutott.

— Ön magányosan van? — kérdeim. Azt képzelem, hogy erre a kérdésre nem a kíváncsiság, hanem a részvét érzete késztetett.

És olyan jól tudom, hogy mi az egyetlenni; amíg fogadom, hogy ő azt gondolja, hogy én nem tudhatok arról semmit miután van anyám és testvérem.

— Sir Lydiard és én jó barátok, nemde? — folytatam, aztán elbaltogok, azor csudálkozva, hogy kérdésem nem volt-e indokolt, de még jobban csudálkozva azon hogy Rothwell urral a személyes ügyeiről beszél.

(Folyt. köv.)

gyűlés tagjai felállottak és tomboltak esedéskben. Határozatba bevették a autonómiát is, melyre a papok is rá-
tak. Radocza indítványát 7 szavazat
en szintén óriási többség fogadta el.

Szeged, febr. 23.
A tegnapi városi közgyűlés a polgári
ág mellett nyilatkozott.

Pozsony febr. 23.
Az itteni városi közgyűlés nagy lelke-
vel nyilatkozott a polgári házasság
t.

A magyarnyelvért.
Pozsony, febr. 23.
A katolikusok iskolászéke ma elfogad-
antestület azon indítványát, hogy a jö-
vényben az **összes iskolákban ma-
legyen a tannyelv.**

Jókai betegsége.
Budapest, febr. 23.
Jókai Mór tegnapelőtt súlyos influenzá-
ett. A mult éjjel heves lázban, nagy
alanságban töltötte és környezete ag-
t. Ma már jobban érzi magát.

Cottu báró.
Páris, febr. 23.
Cottu Henrikről, a kit Lesspsékkal
t 2 évre elítéltek, azt írták a párisi la-
hogy a büntetés elől megszökött.
A Figaro mai száma azonban megcá-
e hírt. Cottu most Florenzben van
elintézésé végett; fogsága megkezdé-
elhalasztásáért folyamodott és ígérte,
a mint dolgait elvégzi, — jelentkez-
g.

Véd és daczsövétség.
Bpest, febr. 23.
Columbia, Venezuela és Equador ama-
tartományok véd és daczsövétséget kö-
 egymással, hogy érdekeiket az egye-
llamokkal szemben megvédelmezzék.

100,000 fegyver.
Bukurest, febr. 23.
A román kormány a steyeri fegyver-
al szerződést kötött 100,000 Manlicher
er szállítására.

A királyné Párisban.
Budapest, febr. 23.
Egy párisi távirat szerint, Erzsébet ma-
királynő, ma oda érkezik.

Megszűnt a kolera.
Budapest, febr. 23.
A barakkórházból ma délelőtt boosá-
k el az utolsó koleras betegét, s ezzel
kkórház kiürült. Ma eddig nem történt
gedés és így már tizenegy napja szűne-
kolera.

Gabona tőzsde.
Budapest, feb. 21.
Buza tavaszra 7.47—48. Buza őszre
—58. Teng. máj.—jun. 4.77—78. Zab
szra 5.62—63. Káp. rep. 12.10—20.

Érték tőzsde.
Budapest, feb. 21.
Osz. hitelr. 301.80—330.80 Magy. hit.
50 M. gar. jár. 116.15 Korona jár. 95.75
él 95.65 Déli vasút 103.50 Áll. v. 109
—103. Rima murányi 197.50.
Délután 4 órákor
Zárlat: 331.80.

Nemzeti színház.
107. szám.
előzet
színházak, pénteken, 1893. febr. hó 24-én.
Először :
NÜRNBERGI BABA.
Opera.
APRÓ HIRDETÉSEK.
Vigjáték.
Felolós szerkesztő :
BARTHA MIKLÓS.
Segédszerkesztő és kiadólaptulajdonos :
MAGYARY MIHÁLY.

NYILTÉR.
Hirschfeld Lajos
építőmester.
Külmonostor-utca 82 sz. (távbeszélő
állomás 71 sz.)
Elvállalok az építési szakmához tartozó
zes munkálatokat, tervezetek és költség-szá-
ások elkészítését, úgy helyben mint vi-
zen.
Kérem a n. é. közönség becses párt-
ását
teljes tisztelettel.
Hirschfeld Lajos.

H i r d e t é s e k.

Sz. 2742—1893.

198. (3—8)

4266. sz.
1892.

203. (1—3)

Pályázat.

Katonai lovagló-iskola építésére.

Kolozsvár sz. kir. város közönsége elhatározván egy fődött katonai lovagló-iskola építését, alólírott Tanács felszólítja az építő vállalkozókat, hogy zárt írásbeli ajánlataikat legkésőbb **1893. évi Márcziushó 10-én délután 5 óráig** a Tanács iktató hivatalánál nyújtsák be.

Az árlejtés föltételei ezek:

I. Az összes építési munka költségvetése az elfogadott előirányzat szerint 39228 frt 76 kr.; ez összeg a munkanemek között ekként oszlik meg:

a) kőműves- és napszámos-munka	18178 frt 58 kr.
b) kőfaragó-munka	714 frt 10 kr.
c) ács-munka	3760 frt 73 kr.
d) asztalos-munka	1597 frt 40 kr.
e) lakatos-munka	1935 frt 05 kr.
f) mázoló-munka	601 frt 46 kr.
g) üveges-munka	260 frt — kr.
h) bádógos-munka	4349 frt 03 kr.
i) istálló-berendezés	545 frt 21 kr.
k) vas fődélzet	7200 frt — kr.
l) kemenczék	87 frt 20 kr.

Összesen . 39228 frt 76 kr.

Az ajánlatban e munkadíjakkal szemben megjelölendő betűvel és számokkal az a százalék, melyet az ajánlattevő elengedni hajlandó, valamint a munkadíj teljes összegében is kitüntendő.

A zárt írásbeli ajánlatot 50 kros bélyeggel kell ellátni s kívül a borítékra fel kell írni az ajánlattevő nevét, valamint a következő címet:

Kolozsvár sz. kir. város tekintetes Tanácsához.

Zárt írásbeli ajánlat építő vállalkozótól.

Mellékelve:

frt bántpénz
készpénzben
értékpapirokban.

Megjegyzetjük, hogy ajánlatot csakis arra jogosított vállalkozó építómester vagy szak-iparos tehet.

III. Az ajánlatokhoz készpénzben vagy óvadék gyanánt elfogadható nyilvános értékpapirokban a fennebbi kikéltési ár: 39228 frt 76 krnyi összegnek 5%-a (öt százaléka) mint bántpénz csatolandó; egyúttal az ajánlatban világosan ki kell jelenteni, hogy az ajánlattevő a tervrajzokat, költségvetést és a szerződési föltételeket ismeri s azokat elfogadván, föltétlenül aláveti magát a föltételeknek.

IV. A folyó évi Márcziushó 10-én túl beérkező ajánlatok nem fognak elfogadtatni, a kellő időben beérkezett ajánlatok ellenben alólírott Tanácsnak 1893. évi Márcziushó 11-én (szombat) déle 10 órakor tartandó ülésében az ajánlattevők jelenlétében fognak felbontatni, elfogadásuk fölött azonban a tekintetes Törvényhatósági Bizottság azutáni legközelebbi közgyűlésén fog dönteni.

V. A vállalkozóknak szabadságukban áll: akár az összes vállalatára, akár csak az egyes szakmunkákra adni be ajánlatot; azonban a tekintetes Törvényhatósági Bizottság részére minden esetben fönntartatik az a jog, hogy az együttes ajánlatok avagy az egyes munkákra tett ajánlatok közül korláttalanul választasson.

VI. Az ajánlat az ajánlattevőt, az ajánlat benyújtásától kezdve kötelezi, ellenben a várost csak a tekintetes Törvényhatósági Bizottság közgyűlésének elfogadásától és a közgyűlési határozatnak belügyminiszeri jóváhagyásától kezdve; azért az összes ajánlattevők bántpénzei, az ajánlatok felbontásakor (IV. pont) a város házipénztárába tétetnek le s a közgyűlés elhatározásáig ott kezeltetnek; ekkor aztán, az elfogadott vállalkozó bántpénzének kivételével, a többi ajánlattevők lefett bántpénze bélyegtelen elismervényre vissza fog adatni; ez idő alatt azonban a város nem kötelezi magát az esetleges készpénzbeli bántpénz után kamatfizetésre.

VII. A tervrajzokat, költségvetéseket és szerződési föltételeket az ajánlattevők a hivatalos órák alatt a Városház emeleti 9. 10. számú hivatali helyiségében megtekinthetik és saját költségükön lemásolthatják.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának 1893. évi február hó 14-én tartott üléséből

Albach Géza,
kir. tanácsos, polgármester.

Árlejtési hirdetmény.

Alólírott igazgatóság a részére **1893. évi július hó 1-étől 1896. évi június hó végéig** szükségrendő puhafa deszkák és léczek biztosítása iránt versenytárgyalást tart.

A kolozsvári m. kir. dohánygyár telephére szállítandó száraz, a mennyire lehet: göcs nélküli faanyag körülbelüli mennyisége évenként:

4000 drb. 13 milim. vastag, 21.1 centim. széles, 3.8 mé. hosszú puhafa deszka,	
16000 „ 13 „ „ 26.3 „ „ 3.8 „ „ „ „	
16000 „ 13 „ „ 31.6 „ „ 3.8 „ „ „ „	
1000 „ 20 „ „ 21.1 „ „ 3.8 „ „ „ „	
1500 „ 20 „ „ 26.3 „ „ 3.8 „ „ „ „	
6000 „ 20 „ „ 31.6 „ „ 3.8 „ „ „ „	
200 „ 25 „ „ 34 „ „ 3.8 „ „ „ „	
150 „ 35 „ „ 32 „ „ 3.8 „ „ „ „	
125 „ 40 „ „ 29 „ „ 3.8 „ „ „ „	
6500 „ 20 „ „ 5.3 „ „ 3.8 „ „ „ „	
100 „ 50 „ „ 30 „ „ 3.8 „ „ „ „	

Vállalkozni szándékozók szabályszerűen kiállított, 50 krajczáros bélyeggel, az ajánlott árak szerint esedékes pénzüsszegnek megfelelő Tíz (10) %-nyi bántpénzről, mely készpénz vagy biztos tékkép elfogadható érték-papírnak bármely m. kir. adóhivatalnál letétbe tőrsént helyezéséről szóló, pénztári nyugtávánnyal ellátott, kellően lepecsételt írásbeli ajánlataikat **folyó évi április hó 5-én délelőtti 10 óráig** ezen igazgatóság főnöki irodájában annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel a később érkező, vagy távirati úton tett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A szállítandó faanyagok egy darabja után kívánt egységi ár számokkal és betűkkel tisztán kiírandó és batározottan kijelentendő, hogy ajánlattevő úgy az árlejtést, mint az általános szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Az árlejtési, valamint az általános szerződési feltételek ezen igazgatóságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

M. kir. dohánygyári igazgatóság.

Kolozsvárt, 1893. évi február hó 4-én.

Szedlácskó,
igazgató.

Hatházy,
aligazgató

Köznyelvi előadás
irodalmi és műnyomdai részvényszerűsége
Kolozsvárt.

Készít
báli meghívókat,

eljegyzési, esketési jelentéseket,
belépti jegyeket

és
tánczrendeleket,

a legizlésebb kivitelen, legújabb divat szerint.

13. (15—x)

Videki megrendeléseket gyorsan és pontosan.

Műtelep:
Belfarkas-utca 20.

Felvételi iroda:
Beltorda-utca 1.

GAZDATISZT

KERESTETIK,

nőtlen és szerény igényű.

Az állás megnyílik Május 1-én.

Bizonyítványokkal ellátott ajánlatok alattírtához küldendők:

Szombatfalva, u. p. Székely-Udvarhely,

Szent-Királyi Árpád.

202. (2—2)

ALAPITTA- JÓZSEF főherceg udvari

TOTT 1858-BAN. Ő cs. és kir. Fensége szállítója.

WALSER FERENCZ
I-ső magyar
gép- és tűzoltó-szerek
gyára,
HARANG- és ÉRCZÖNTŐDÉJE
Kolozsvárt, Belmonostor-utca 12.
Elvállal
Vízvezetőket és Csatornázásokat
berendezését, városok és magánosok részére.
KÖZ- és MAGÁN FÜRDŐK
felszerelésére.
Villámhárítók felállítására.

Szállít
Vont vas csöveket

és
Öntött vas csöveket,

zománczozott

kőagyagcsöveket
csatornázásokhoz.

LÉGSZESZ

és
SZELLŐZTETÉSI

berendezéseket.

Képes árjegyzékek és részletes költségvetések díjmentesen küldetnek.

Elvállal
mindennemű

vizi munkát.

Szállít és készít

Kútszivattyukat.

Tűzi és kerti

fecskendőket,
szagtalan ürszékeket

stb. stb.

A javító-műhelyben minden javítás elvállaltatik.

Képes árjegyzékek és részletes költségvetések díjmentesen küldetnek.

146. (8—x)

!! Üzletfelhagyás miatt tökéletes végkiárúsítás !!

GÁMENTZY JÁNOS főtéri üzletének felhagyása miatt

a végeladás

visszavonhatatlanul még csak márczius 15-éig tart.

Minthogy addig az egész áruraktár kiárúsítandó, azért az árak **ujabban ismét rendkívül mélyen lezsaláztattak.**

Felkérem mindazon tisztelt vevőimet, kiknek üzletemben tartozásuk van, szíveskedjenek azt minél előbb kiegyenlíteni.

Gámentzy János

főtér.

!! Csak Készpénzfizetés mellett !!

Nyomatott Magyar Mihály könyvnyomdájában Kolozsvárt, belközép-utca 33. szám.

Tejes-Bárányokat

Magyarország valamennyi posta-állomásaira

darabonként

2 frt 50 kr. bőr nélkül,

bérmertve szállít

Incze Gyula

kereskedő

BARÓTHON (Erdély.)

197. (3—8)

!! Még csak márczius hó 15-éig !!

!! Még csak márczius hó 15-éig !!